

BRZANY (1) *ai*

G sg f brzanéj.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Przymiotnik od „ber” ‘roślina zbożowa w rodzaju prosa’: á náléy mu kálze iágielnéy álbo brzanéy z ítárym íádłém SienLek 178.

KN